

אמור (360)

ומאותם שעליהם נאמר (פסיקתא רבתי יג): **”כל הכופר בטובתו של חברו לבסוף כופר בטובתו של הקב”ה”**, בא התורה ואומרת שעיקר ההרגש יבא דווקא מקיום המצוות בכל הפרטים ולמרות שאינך יודע טעמם ודעתך אינה מבינה איך בדיוק בשומרך פרטי דיני התורה תהיה הבעת תודך להקב”ה, ואיך בקיום התורה בפרטיה כמו למשל שהקרבת צריך להאכל בזמנו דווקא ואם הוא יאכל מחוץ לזמנו הוא פסול, לכאורה מה זה קשור להכרת הטוב? גילתה לנו התורה שכדי להשיג רגש הכרת טובתו של הקב”ה צריך לעשות בדיוק כפי צו התורה, אך למעלה משכלנו כמו שנאמר בפסוק: **”ושמרתם את מצוותי ועשיתם אותם”**, אז תבינו מעצמכם נעימות טובתו יתברך לכם ומכח זה תגלו בקלות בקרבנכם את הרצון הגדול והזכות שאין למעלה ממנה למסור נפש לקידוש השם ולכן נאמר אחר כך: **”ונקדשתי”** *ספר ”לתתך עליון”*

והניף את-העֶמֶר לפני ה' לְרִצְוֹנְכֶם (כג.יא)

אמרו חז”ל: **”לְרִצְוֹנְכֶם”**, אין כופים את הציבור על כרחו. שונה מנחת העומר משאר הקורבנות, בכל הקורבנות נאמר: **”יקריב אותו לרצונו”** (לעיל א. ג), ואמרו חז”ל (ר”ה ו): תניא: **”יקריב אותו”**, מלמד שכופין אותו, יכול בעל כרחו, תלמוד לומר **”לרצונו”**. הא כיצד? כופין אותו עד שיאמר רוצה אני. ידועים דברי הרמב”ם **בהלכות גירושין** (פ”ב ה”כ) בביאור המושג **”כופין אותו עד יאמר רוצה אני”**, שמאחר שהוא רוצה להיות מישראל רוצה הוא לעשות כל המצוות ולהתרחק מן העבירות ויצרו הוא שתקפו, וכיון שהוכה עד שתשש יצרו ואמר רוצה אני, כבר גירש לרצונו. אמנם כל זה בשאר הקורבנות, אבל מנחת העומר צריכה להיות מקורבת **”לרצונכם”**, ברצון מלא, ללא כפיה, כי העומר ענינו שהאדם ירגיש שהכל מאת הקב”ה. הוא אמנם חורש, זורע, טוחן מרקד וכו’... אבל באמת אין הוא עושה כלום, הכל ממנו יתברך. להרגשה זו אי אפשר להגיע מתוך כפיה, לכן הקרבת העומר צריכה להיות **”לרצונכם”** *ספר ”יחי ראובן”*

וּסְפַרְתֶּם לְכֶם מִמִּתְחַת הַשָּׁבֶת (כג.טו)

מדוע לא מברכים ברכת שהחיינו על קיום מצות ספירת העומר? בספר **”ילקוט יצחק”** הובאו כמה באורים בענין (1) בגלל הצער על כך שאנו מצפים בכליון עינים למתן תורה, כך בכל יום נדמה בעינינו כאין סוף, וכשישנו צער אין מקום לברכת שהחיינו.

פִּי אִם לְשֹׂארוֹ הִקְרַב אֵלָיו לְאָמוּ וּלְאָבִיו (כא. ב)

הנה הקדים כאן האם קודם לאב, ובכל התורה הקדים האב להאם וביאר **האבן עזרא** משום דנשים חלשים בטבעם ולרוב מתים קודם אנשים. אך קשה דאם כן למה להלן בכהן גדול נאמר לאביו ולאמו לא יטמא, היה לו להקדים האם לאב כמו הכא. ונראה דהנה אמרו חז”ל דפרשת טומאת הכהנים נאמר לישראל ביום שהוקם המשכן במדבר, ובעת ההוא לא היו כהנים בעולם כי אם אהרן אלעזר ואיתמר. והנה אביו ואמו של אהרן כבר מתו, ונמצא דדין לאביו ולאמו הנאמר אצל כהן גדול, נאמר רק לאלעזר דכשיתכהן להיות כהן גדול לא יטמא לאביו ולאמו. ושפיר א”א לצוות ולומר לו מקודם לאמו, כי אם תמות אמו מקודם הלא אז לא יהיה כהן גדול, יען עדיין אביו חי. ולכן מקדים הכתוב שם לאביו קודם ולאמו, כי אם ימות אביו אהרן מקודם, ותיכף במיתתו נתכהן אלעזר, אז לא יטמא לא לו ולא לאמו כשתמות לאחריו כן.

רק הקב”ה יודע מה טוב לאדם מצד שורש נשמתו
פִּי כָּל אִישׁ אֲשֶׁר בּוֹ מוֹם לֹא יִקְרַב (כא. יח)

התורה מפרשת טעם לדבר, אומר ה”**מענינה של תורה”**, שלפיכך לא יקרב בעל מום אל העבודה, משום שגלוי וידוע לפני השם יתברך, אשר הוא א-ל דעות, איזו נשמה אינה ראויה להקריב קרבנות, והוא עושה אפוא את האדם לבעל מום, למען לא יוכל ליקרב אל העבודה. זה הוא אפוא פירוש הכתוב **”פִּי כָּל אִישׁ אֲשֶׁר בּוֹ מוֹם”**, כשאתה רואה אדם שיש בו מום, יהא ידוע לך כי **”לא יקרב”**, שבעצם הוא איננו ראוי מצד נשמתו להקריב קרבנות. כאן אנחנו חוזרים אל הכלל הידוע לנו מזה כבר, שרק הקב”ה יודע מה טוב לאדם מצד שורש נשמתו, ועל פי זה הכין לו את כל צרכיו בעולם הזה, והאדם צריך לבטוח בהש”ת ולדעת שלא חסר לו מאומה. גם אם הוא רואה את עצמו ככהן בעל מום, שאינו יכול להקריב את קרבנותיו כיתר אחיו הכהנים, יודע לו שזה הוא הטוב האמיתי שלו, ומה שהוא האדם, חושב ל”טוב”, אינו טוב אלא רע מוחלט. הכל בידי שמים. הגם שהידיעה הזו חדורה היטב בתודעתנו, בדרך כלל רחוק האדם מרחק רב מהרגשה אמיתית בענין זה, וכשהוא בא לידי ניסיון, קשה לו לחוש שאכן הכל בידי שמים. **רב זילברשטיין בספרו ”ברכי נפשי”**

הכרת הטוב הגדולה להקב”ה, קיום התורה בכל פרטיה
וְכִי-תִזְבְּחוּ זֶבַח-תּוֹדָה לַה' (כב.כט)

ביאר **הסבא מקלם זצ”ל**: כאשר אדם מעוניין להביע רגשי הכרת טובתו שלא להיות חלילה כפוי טובה

"אהרן" לבדו, כי הכהן הגדול היה מקריב קרבנות ועורך
המנורה בהיכל. *רב רובין זצ"ל בספרו "שנים מקרא"*

הלכה: האם יש איסור להרכיב פאזל בשבת. ומדוע?
בהרכבת פאזל יש לחלק בין שני סוגים: פאזל שאין
חלקיו מתהדקים זה בזה בחוזקה וגם שאין לו מסגרת
סביב, מותר להרכיבו בשבת שאין זה עשיית צורה, כיון
שעתיד להתפרק, וכל שלא עשוי לקיום מותר. אולם
הרכבת פאזל שחלקיו מתהדקים זה בזה בחוזקה או
שיש לו מסגרת סביב אסורה משום כותב. אולם אין
?למרות בקטנים היות ועשוי לפירוק והרכבה. בשו"ת
אור לציון התיר לשחק בפאזל בשבת, אף בפאזל
המורכב בתוך מסגרת, דנחשב 'השתמשות' ולא כתיבה,
כיון שדרכו בפירוק והרכבה

ספר "הליכות שבת" מאת רב אופיר מלכא שליט"א

פתגם: כל החלטה בשיתוף קלה יותר למימוש.

ספר "שמחלה"

חקירה: אשת יפת תואר

"ואחר כך וכו'...ובעלתה", הוא מדין קידושי ביאה בכל
אשה, או דין מיוחד (קונטרסי שיעורים קידושי א)
ספר "קובץ יסודות וחקירות"

סיפור: על שם

מחבר הביא שני חיבורים לפני העילוי מרוגטשוב
וביקשהו לעיין בהם ולתת הסכמתו עליהם. כמו כן,
הוסיף המחבר, יואיל נא רבינו בטובו להציע לי שמות
מתאימים לשני החיבורים. **הרוגטשוב** עיין שעה קלה
בערימת הגליונות שלפניו ולבסוף נענה ואמר: הסכמה
לא אוכל לתת לך, אולם באשר לשמות שביקשת יש לי
הצעה. קבור חיבור אחד וקרא לשני על שמו.

ספר "חד וחלק" חלק ב'

שבת שלום

יוצא לאור לרפואה שלימה, יואל שמעון ישראל בן פנינה, הדסה אסתר בת
רחל בחלא קטי, אברהם רפאל בן רבקה, ברטה מסעודה בת לאה, חיים מאיר
בן גבי זוהירה, אליהו בן תמר, ראובן בן איזא, סשא בנימין בן קארין מרים,
פליקס סעידו בן אטו מסעודה, ויקטוריה שושנה בת ג'ויס חנה, רפאל יהודה
בן מלכה, שלמה בן מרים, שמחה ג'וזת בת אליז, אבישי יוסף בן שרה לאה,
אוריאל נסים בן שלמה, אלחנן בן חנה אנושקה, רישאר שלום בן רחל, נסים
בן אסתר, מרים בת עזיזא, חנה בת רחל, דוד בן מרים, יעל בת כמונה, חנה בת
ציפורה, ישראל יצחק בן ציפורה, יעל רייזל בת מרטיין היימה שמחה. זיווג
הגון: נעמי פנינה בת סנדרין אסתר, לאה בת רבקה, לאלודי רחל מלכה בת
חשמה, ליוסף גבריאל בן רבקה, למרים בת רבקה. הצלחה לחנה בת אסתר
וליונתן מרדכי בן שמחה ברכה זרע של קיימא ללבנה מלכה בת עזיזא וליאור
עמיחי מרדכי בן ג'ייזל לאוני. לעילוי נשמת: אליהו בן זהרה, ג'ינט מסעודה
בת ג'ולי יעל, שלמה בן מחה, מסעודה בת בלח, יוסף בן מייכה. מורים משה
בן מרי מרים. משה בן מזל פורטונה. שמחה בת קמיר, אמיל חיים בן עזו עזיזה,
רחל בת מיה, ראובן בן חנינה, אליהו בן מרים, ניסים חי הורבט בן ג'ולי.

(2) לפי שאין מברכים אלא על דבר המתחדש, או
שיש ממנו הנאה ושמחה ובספירת העומר אין
לנו שום הנאה. אדרבה יש בו צער כי איננו
יכולים כיום להקריב את קרבן העומר,
וכשסופרים את העומר נזכרים בחורבן הבית.

(3) אי אפשר לברך כיון שעדיין לא הושלם קיום
מעשה המצוה. הספירה אינה אלא בגדר
מכשירי מצוה והמצוה עצמה היא הקרבת שתי
הלחם בחג השבועות. לפי טעם זה, תובן
תפילתנו לאחר ספירת העומר: "הרחמן היא
יחזיר לנו עבודת בית המקדש למקומה במהרה
בימינו", שכן כרגע הספירה אינה אלא מדרבנן
מכיון שאין בית המקדש ואין שתי הלחם,
ומבקשים אנו שיבנה בית המקדש ונוכל
להקריב קרבן, ואז המצוה תהיה מדאורייתא.
ספר "ומתוק האור"

וּלְקַחְתֶּם לָכֶם בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן פְּרִי עֵץ הָדָר פֶּתַת תְּמָלִים
וְעֵנָף עֵץ-עָבֹת וְעֵרְבֵי-נֶחֱל (כג.מ)

דרש הגאון רבי יהודה צדקה זצ"ל: הגמרא שואלת
(סוכה לז:): מאחר והאתרוג הוא המשובח שבכולם,
ונמשל לתלמיד חכם כי יש בו טעם וגם ריח, למה לא
נוטלים אותו בימין מחמת חשיבותו? ומתרצת הגמרא
שאף שהאתרוג חשוב יותר, הוא ניטל ביד שמאל מפני
שזו רק מצוה אחת, ואילו בנטילת הלולב ישנם שלש
מצוות. הגמרא מרמזת לנו בזה, שאפילו תלמיד חכם
שיש בו את כל המעלות, אם אינו משפיע על אחרים
ומקרב אותם, את המון העם שדומים להדסים וערבות,
אזי הלולב שאינו שוה בחשיבותו לאתרוג, נחשב לגדול
וחשוב ממנו, כי הוא משפיע ונותן לאחרים. מוטלת
חובה על כל תלמיד חכם להשפיע ולהרביץ תורה
בישראל ככול שיכול, ולהעניק בכל יכלתו לאחרים
באשר הם שם.

ספר "ילקוט מאיש לרעהו"

לְפָרְכֶת הָעֵצִית בְּאֶהָל מוֹעֵד יַעֲרֹף אֹתוֹ אֶהָרֵן (כד.ג)

יש לדקדק, מדוע בפרשת תצוה (שמות כז. כא) נאמר:
"מחוץ לפרוכת אשר על העדות יערוף אותו אהרן
ובניו", ואילו כאן נאמר: "מחוץ לפרוכת העצת" ? ועוד,
מדוע בפרשת תצוה נאמר "יערוף אותו אהרן ובניו",
ואילו כאן נאמר "יערף אלו אהרן" ? בטעם הדבר מבאר
ה"משך חכמה" הכתוב בארמוז לאמור במסכת יומא
(נד:) אמר רב קטינא: בשעה שהיו ישראל עולין לרגל
מגוללין להם את הפרוכת ומראין להם את הכרובים
שהיו מעורים זה בזה, ואומרים להם ראו חבתכם לפני
המקום. הרי שבמועדים לא היתה הפרוכת על העדות,
לכן נאמר: "מחוץ לפרוכת העדות". בכך תורץ גם
הענין השני. הנה נאמר בירושלמי (חגיגה פ"ד ה"ד) שכהן
גדול לובש בגדי כהונה ומקריב קרבנות ציבור רק
בשבתות וחגים. לכן בסמוך לשבת ויום טוב כתוב

יוסף גרמון כולל עקס לע בען
כלל עניני הדף נא לפנות במייל ל:
germon73@hotmail.fr
ניתן למצוא את העלון
www.kollel-aixlesbains.fr